

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 2009 r.

w sprawie umundurowania Inspekcji Transportu Drogowego

Na podstawie art. 69 ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa dystynkcje i wzór umundurowania służbowego Inspekcji Transportu Drogowego, zwanego dalej umundurowaniem oraz normy umundurowania, sposób i kryteria jego przydziału, zasady i sposób noszenia oraz warunki jego używania.

§ 2. Umundurowanie i dystynkcje określone w rozporządzeniu są prawnie zastrzeżone i mogą być używane wyłącznie przez uprawnionych pracowników Inspekcji Transportu Drogowego.

§ 3. 1. Umundurowanie składa się z ubioru wyjściowego i polowego.

2. Zasadniczymi składnikami umundurowania są:

- 1) spodnie męskie;
- 2) spódnica damska;
- 3) spodnie polowe;
- 4) czapka;
- 5) koszula;
- 6) kurtka $\frac{3}{4}$;
- 7) sweter;
- 8) marynarka;
- 9) obuwie;
- 10) bluza polowa;
- 11) kurtka i spodnie motocyklisty;
- 12) kamizelka ostrzegawcza.

3. Wzory umundurowania Inspekcji Transportu Drogowego określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

4. Charakterystykę składników i sposób noszenia umundurowania określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

5. Ilość i rodzaj składników umundurowania, a także okresy ich używalności określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – transport na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574, z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

§ 4. 1. Na guzikach zewnętrznych i czapkach wchodzących w skład umundurowania umieszczony jest wizerunek orła, zgodny z wzorem określonym w ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 235, poz. 2000 oraz z 2006 r. Nr 220, poz. 1600).

2. Dystynkcje umieszczane na pochwach zakładanych na pagony kurtki, płaszcza, marynarki, bluzy polowej, swetra, koszuli, kamizelki ostrzegawczej oraz bezpośrednio na taśmie otokowej czapki, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia. Dystynkcje umieszcza się również na klapach marynarki.

3. Kamizelkę ostrzegawczą nosi się na umundurowaniu w czasie wykonywania zadań na drogach w warunkach niedostatecznej widoczności oraz gdy zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym tego wymagają.

4. Elementy określone w załączniku nr 1, tabela 4 przeznaczone do wykonywania zadań służbowych z wykorzystaniem motocykla przysługują tylko posiadającym odpowiednie uprawnienia i imiennie upoważnienie wojewódzkiego inspektora transportu drogowego.

§ 5. 1. Uprawnienie do zaopatrzenia w składniki umundurowania, z zastrzeżeniem § 4 ust. 4, powstaje z dniem powołania na stanowisko Głównego Inspektora Transportu Drogowego, zastępcy Głównego Inspektora Transportu Drogowego, wojewódzkiego inspektora transportu drogowego, jego zastępcy, zatrudnienia na stanowisku inspektora transportu drogowego oraz zatrudnienia pracownika Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego wykonującego zadania z zakresu nadzoru i kontroli pracy inspektorów, i wygasa z dniem odwołania lub rozwiązania stosunku pracy. Osoby, o których mowa w niniejszym ustępie zwane są w dalszej części „uprawnionymi”.

2. Okres używalności poszczególnych składników umundurowania liczy się od dnia nabycia uprawnienia do zaopatrzenia w składniki umundurowania.

3. Poszczególne składniki umundurowania nie podlegają zwrotowi po upływie okresu ich używalności.

4. Prawo do ponownego przydziału poszczególnych składników umundurowania nabywa się z dniem, w którym upłynął okres ich używalności.

§ 6. W przypadku utraty bądź zniszczenia składników umundurowania przed upływem okresu ich używalności, nowe umundurowanie przysługuje:

- 1) bezpłatnie – jeżeli utrata lub zniszczenie nastąpiły z przyczyn niezależnych od uprawnionego – na jego wniosek zaopiniowany przez przełożonego;
- 2) odpłatnie – jeżeli utrata lub zniszczenie nastąpiły z winy uprawnionego – za zwrotem wartości składnika umundurowania utraconego lub zniszczonego, obliczonej stosownie do okresu, który pozostał do końca okresu jego używalności.

§ 7. 1. W przypadku wygaśnięcia uprawnienia do zaopatrzenia w składniki umundurowania przed upływem okresu używalności umundurowania, uprawniony zatrzymuje umundurowanie na własność za zwrotem kwoty odpowiadającej wartości umundurowania obliczonej stosownie do okresu jego używalności.

2. Kwoty podlegające zwrotowi, liczone według cen nabycia składników umundurowania, odpowiadają wartości tych składników od dnia rozwiązania stosunku pracy do upływu okresu ich używalności.

3. Uprawniony odchodzący na emeryturę lub rentę zatrzymuje składniki przydzielonego mu umundurowania, bez zwrotu ich wartości.

4. Zwrot dystynkcji następuje z dniem wygaśnięcia uprawnienia do zaopatrzenia w składniki umundurowania.

§ 8. 1. Umundurowanie powinno być utrzymane w należytym stanie, zapewniającym estetyczny, schludny i nienaruszający godności umundurowania wygląd zewnętrzny podczas wykonywania obowiązków służbowych.

2. Zabrania się używania składników umundurowania:

- 1) w połączeniu z elementami ubioru cywilnego widocznymi na zewnątrz, a nieprzewidzianymi przepisami niniejszego rozporządzenia;
- 2) których stopień zużycia lub wygląd zewnętrzny narusza godność munduru;
- 3) niezgodnie z ich przeznaczeniem.

3. Zabrania się samowolnego dokonywania przeróbek, poprawek i zniekształcania składników umundurowania.

4. Uprawniony jest obowiązany do posiadania kompletu umundurowania zapewniającego wykonywanie obowiązków służbowych w każdej porze roku w sposób określony w załączniku nr 1.

5. Dopuszcza się używanie przez umundurowanego:

- 1) symbolu żałoby w sposób zwyczajowo przyjęty;
- 2) okularów przeciwsłonecznych lub zdrowotnych;
- 3) spinki do krawata.

6. Korzystanie z umundurowania z naruszeniem zasad określonych w niniejszym paragrafie stanowi podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

§ 9. 1. Główny Inspektorat Transportu Drogowego oraz wojewódzkie inspektoraty transportu drogowego prowadzą ewidencję wydanego umundurowania oraz okresu jego używalności.

2. Główny Inspektor Transportu Drogowego oraz wojewódzcy inspektorzy transportu drogowego:

- 1) nadzorują przestrzeganie przepisów rozporządzenia;
- 2) przeprowadzają, co najmniej raz w roku, przeglądy umundurowania, polegające na bezpośrednim sprawdzeniu stanu jakościowego i ilościowego przedmiotów umundurowania użytkowanych przez podległych im uprawnionych pracowników Inspekcji Transportu Drogowego.

§ 10. Do składników umundurowania wydanych inspektorom przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyłączeniem § 6.

§ 11. W okresie wdrażania na zaopatrzenie Inspekcji Transportu Drogowego umundurowania określonego w rozporządzeniu, zezwala się na noszenie przez uprawnionych do umundurowania w terminie do dnia 31 grudnia 2013 r. umundurowania i dystynkcji według wzorów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, znajdujących się na wyposażeniu Inspekcji Transportu Drogowego.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2004r. w sprawie umundurowania Inspekcji Transportu Drogowego (Dz. U. Nr 30, poz. 258, Dz. U. z 2006r. Nr 210, poz. 1553).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY